

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΟΡΟΣΗΜΟ

Λατινικά Θεωρητικής Κατεύθυνσης

6-6-2014

A. Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Φυλαχτείτε λοιπόν από τον κίνδυνο, προστατέψτε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλης. Να αποβάλετε την αυτοπεποίθηση που είναι υπερβολική σε σας. Μην πιστέψετε πως θα ενδιαφερθεί κανείς για την πατρίδα, αν εσείς οι ίδιοι δεν φροντίσετε για την πατρίδα. Θυμηθείτε ότι κάποτε η πολιτεία βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο.

Στον Λατινικό πόλεμο, ο Τίτος Μάνλιος, ύπατος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη, αν μετά από κάποια χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «εγώ πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας προέβαλε σ' αυτήν το εξής ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλω ότι δεν θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί, λοιπόν, δεν φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή:»

B1.

proxime

opes

magis nimia

nullius

ipsi

extero

discrimina

nobilia genera

exercitibus

omni

illud

patrum

istarum

sibi

B2.

habento

cautum (αιτ.), cautu (αφ)
 tutantem (ενεστ.), tutaturum (μέλλ), tutatum (πρκ)
 nolles
 deposuerit
 nasci
 abibunt
 edic
 abstineant
 mavultis
 obicereris/ - re
 fiant

- Γ1. α.** oribus: αφαιρετική οργανική του μέσου από το *confidere*
 vobis: δοτική προσωπική κτητική από το *est*
 neminem: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο *consulturum esse* (ετερο-προσωπία)
 patriae : δοτική προσωπική χαριστική από το *consulturum esse*
 fuisse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο *mementote*
 bello: αφαιρετική, τοπική του χρόνου (Δηλώνει το πότε) στο *praefuit*
 genere: απρόθετη, κυρίως αφαιρετική της καταγωγής, ως επιρρηματικός προσδιορισμός στο *natus*.
 aliquot: επιθετικός προσδιορισμός στο *annos*.
 cana: κατηγορούμενο μέσω του *esse* στο *ego*
 Illi: έμμεσο αντικείμενο στο *obiecit*
 te: αντικείμενο στο *faciant*

Γ1.β.

- itaque nolite cavere periculum
- itaque ne caveritis periculum

Γ2α. quin calva esse nolis: δευτερεύουσα, ουσιαστική πρόταση του *quin* ως αντικείμενο στο *non dubito*. Εισάγεται με το *quin* (εξαρτάται από το *non dubito*, που σημαίνει «δεν αμφιβάλλω») και εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης, χρόνου ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (*non dubito*: ενεστώτας) και αναφέρεται στο παρόν (σύμφωνα με την ιδιόμορφη ακολουθία των χρόνων). Η πρόθεση είναι δηλαδή ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Γ2.β.

- T. Manlius consul, qui nobili genere natus est/erat, exercitui Romanorum praefuit
- Is aliquando castris abiens

Γ2.γ.

- Utrum post aliquot annos cana esse mavis an calva?
- Mavisne post aliquot annos cana esse an calva?
- Mavis post aliquot annos cana esse an calva?